

Tafelgebed uit Lucas 'Het laatste avondmaal' II

hertaling door Huub Oosterhuis

Het uur brak aan dat hij aan tafel ging en zijn 'gezondenen' met hem. Hij sprak: 'Hoe heb ik hiernaar verlangd, met u dit pascha te eten voordat ik lijden moet. Niet meer zal ik het eten totdat het vervuld wordt in het Koninkrijk van God.' Hij nam de beker, sprak zegening en dankgebed, en zei: 'Neem deze beker en drink er samen uit - ik zal de vruchten van de wijnstok niet meer drinken, totdat het Koninkrijk van God gekomen is.' Toen zij gegeten hadden en gedronken, na zegening en dankgebed, nam hij brood en beker.

Allen:

Dit is mijn lichaam dat voor u gegeven wordt.

Doet dit ter gedachtenis aan mij.

dit is de beker van een nieuw verbond in mijn bloed voor u vergoten.

Onze Vader

Vredeswens: 'Vrede gezegend met vrede'

Breken en delen

Lezing: Lucas 'Het laatste avondmaal' III

hertaling door Huub Oosterhuis

Lied: Klankresten - t. H. Oosterhuis/ m. Tj. Oosterhuis

Klankresten van een onvoltooid verhaal, Steen-lettergrepen, sporen in woestijnzand, Lichtwoorden, ooit ontvangen, maar van wie - Hij zal niet slapen, Israëls behoeder.

Het altaar wordt leeggehaald

Lezing: Getsemane Matteüs 26, 36-46

Wij verlaten in stilte de kerk

Wilt u op de hoogte blijven van de activiteiten van het Stads klooster Mariken bezoek dan onze website: www.stadskloostermariken.nl of schrijf u in voor de wekelijkse Marikenmail via onderstaande QR-code.

Geen contant geld? U kunt ook via deze QR-code bijdragen.

3. Collecte maart 2024

Viering van Witte Donderdag

28 maart 2024

'Totdat het vervuld wordt'

Voorganger: Ekkehard Muth

Lector: Miek Altorf

**Muziek: Rob Engels
Selma Peters
Wout Moerman
Koor van het Stads klooster Mariken**

Proloog

Openingslied: 'De eerste keer'

De eer - ste keer dat het brood werd ge - deeld,
de — wijn werd ge - dron - ken,
de woor - den ge - zegd,
deed Je - zus dat zelf, als her - in - ne - ring.
Sinds die a - vond bre - ken wij brood,
de - len de wijn,
zeg - gen de woor - den,
want ver - la - ten zijn wij niet,
want ver - la - ten zijn wij niet.

Woord van welkom

Gebed

Lied: 'Een mens te zijn op aarde'

Alternierend Antoine Oomen

1. Een mens te zijn op aar - de is
eens voor-goed ge - bo - ren zijn is
le - vens-lang ge - boor - te - pijn. Een

mens te zijn op aar - de is
le - ven van de wind.

2. De bomen hebben wortels de bomen mogen stevig staan maar mensen moeten verder gaan. De bomen hebben wortels maar mensen gaan voorbij.

4. De mensen hebben zorgen, het brood is duur, het lichaam zwaar, en wij verslijten aan elkaar. Wie kent de dag van morgen? De dood komt lang verwacht.

3. De vossen hebben holen de mensen weten heg noch steg zijn altijd naar hun huis op weg. De vossen hebben holen – maar wie is onze weg?

5. Een mens te zijn op aarde is pijnlijk begenadigd zijn en zoeken, nooit verzadigd zijn, is rusten in de aarde als alles is volbracht.

6. Hoe zullen wij volbrengen, wat door de eeuwen duren moet: een mens te zijn die sterven moet? Wij branden van verlangen tot alles is voltooid.

Lezing: Lucas 'Het laatste avondmaal'

hertaling door Huub Oosterhuis

Tussenzang: 'De woorden die wij spraken'

1. De woor-den die wij spra-ken tot el-kaar, —
haas-ti-ge har-de lie-ve on-ver-sta - ne,
de nacht die wij ver-zwe-gen voor el - kaar, —
de ban-ge dro-men, de door-luch-te wa-nen,

de da-gen die wij gin-gen met el - kaar —
in don-ker woud door scha-duw-lich-te la-nen —

De mensen die wij werden een voor een spelende handen helderziende ogen lichamen stromend water steen en been vurige zielen vonken mededogen die ene die wij zijn en anders geen die anderen die wij nog worden mogen.

Dit niets dat overleeft ternauwernood dit alles dat ik ben in vrees en beven dit enig hier-nu tegen doem en dood dit korte lichte lange eigen leven dat wij ontvangen als genadebrood dat ons gegeven is en blijft gegeven.

t. H. Oosterhuis/m. T. Löwenthal

Evangelie: Johannes 13, 1-15

Lied: 'Waar vriendschap is'

Refr.: Waar vriendschap is en liefde, daar is God

Laat ons, verheugd en vol ontzag, voor Hem zingen dit lied, voor Hem die leeft. En dat wij oprechte liefde hebben voor elkaar. Waar vriendschap is en liefde, daar is God.

Op deze plaats bijeen gekomen, laat ons nu een van geest zijn, onverdeeld van hart. Weg alle harde woorden, wrok en tweespalt. Dat in ons midden liefde woont, God zelf. Refr.:

Mogen wij zien met allen die al dáár zijn, verheerlijkt in het licht, uw Aangezicht onmetelijke vreugde, zekerheid waaraan in eeuwigheid geen eind zal komen. Refr.:

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Overweging

Muziek / Bereiden van de tafel

Voorbeden: 'Gij die de stomgeslagen mond'

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Koor en allen:

Gij die de stomgeslagen mond verstaat van alle stervelingen, die wij zijn, wij roepen U de Naam toe van een Mens, Jezus de Zoon der mensen, Uw geliefde.

Koor:

Nooit sprak een mens als hij, in hem verstonden wij uw bestaan, de zin van ons bestaan. Hij is uw woord geweest, Hij heeft volbracht alle gerechtigheid, een mens voor allen.

Koor en allen:

Om zijnentwil zie ons dit uur bijeen. Zie alle stervelingen van de wereld, waar onze doden zijn, verkoold, verwaaid, vragen wij U hebt Gij hen nog gezien?

Koor:

Waarom genadeloos vernietigd worden de armsten van de wereld, uw geliefden; Waarom wij die met weinigen bezitten wat allen toebehoort, uw woord niet doen? Geen wereld maken die in vrede is, een nieuwe orde van gerechtigheid. Gij die ons hebt gezegd wat leven is: te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.

Koor en allen:

Gij die dit woord ons ingegeven hebt, een bron van kracht en moed en zeker weten. Gij die het licht in ons geschapen hebt: dat niet de duisternis ons overmeestert.

Koor:

Dat niet het laatste woord is aan de dood, Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven, Gij die ons afgestemd hebt op uw stem, Gij die ons hebt geschapen naar U toe.

Koor en allen:

Gij die ons zocht, nog voor wij om U riepen, Gij die gezegd hebt dat Gij ons zult vinden, wij roepen U de Naam toe van uw Mens, Israël, deze aarde, uw geliefde.

Intenties